

کتاب خانہ احمدیہ کلکٹنگ سوسائٹی

(*)

تفہیم قرآن مجید

لکھنؤ

۱۱۰۴

Cell No.

Author

Title

المجلد ۶/۲
احمد راجی
ترجمہ حکم راجیہ

Acc. No.

مکتبہ احمدیہ

ترجمہ حکم

از تصنیفات

حضرت غوث شریف و قطب جلیل منیف پیر روشن ضمیر سیدنا
السید الشیخ احمد الرفاعی الحسینی الکبیر رضی اللہ عنہ

(مترجم)

کیلانی زادہ السید محمد سیف الدین

برخست نظارت معارف جلیہ طبع شدہ است

استانبول

درمطبعہ (محمود) بك درجوار باب عالی درجاده ابوالسعود

نومرو ۷۲

۱۳۰۲

﴿ مقدمة مترجم ﴾

﴿ باسم خدا آغاز می کنم ﴾

حمد و سپاس و شکر بی قیاس خداوند منان که
 { خالق الانسان و علمه الیان } را سزد . و صلوات
 زاکیات و تسلیات عاطرات بر مفرح موجودات
 و رحمة عالمیان رسول مکرم و نبی معظم صلی الله
 علیه و سلم و بر آل کرام و اصحاب کزین عظامش
 رضوان الله علیهم اجمعین باد . بر ضمیر هنرو ران صاحب
 تدبیر مخفی نماند که چنانچه این عبد فقیر بر تقصیر فانی
 { محمد سیف الدین } فرزند السید { محمد مرتضی }
 ابن المرحوم و مغفور له پوست نشین درگاه قادریه و مفتی
 اسلام در حماة الشام السید { محمد نجیب } ابن العلامة السید

الشيخ {محمد الازهرى} ابن الاستاذ السيد {الشيخ عمر}
 ابن مرشد كبير وعارف شهير پوست نشين طريقت عليه
 قادريه در حماه حميه مولانا السيد {الشيخ يس} الجيلاني
 قدس سره . متسلسلا بقطب اكرم رباني وغوث اعظم
 صمداني محبوب سبحاني سلطان الاولياء وسردار اصفيا
 ابي محمد بازالله الاشهب جامع معارف ومعاني سيدي
 {السيد الشيخ محي الدين عبدالقادر الحسن الحسني الجيلاني}
 رضى الله عنه نسبت اتصاليه دارم . وازطرف مادر نيز
 بمحضرت شيخ كبير وامام خطير سلطان اجله عارفين غوث
 جليل رباني وعلم شهير يزداني استاذ معظم لاثم دست
 نبئ مكرم صلى الله عليه وسلم ابي العلمين مولانا وسيدنا
 {السيد الشيخ احمد الرفاعي الحسيني} رضى الله عنه نسبت
 اتصاليه دارم . چونكه والده ماجده السیده الحسينيه
 {فاطمه} بنت المرحوم السيد حسن بن السيد يس ابن السيد
 عبدالرحمن ابن السيد علي العيسى الرفاعي آل القطب المشهور

{ السيد الشيخ محمد العيسى } دفین خاک عطرناک
 حماة الشام که یکی از مشاهیر اولیای حما است رضی الله
 عنهم اجمعین . درین زمان سعادت اقتران و هنکام
 میمنت فرجام حضرت پادشاه معارف پرور و شهنشاه
 عواطف کستر امیر المؤمنین و خلیفه روی زمین خادم
 الحرمین الشریفین ظل الله فی العالم حارس شرع
 محمدی المؤید من السماء المنصور علی الاعداء مولانا و ولی
 نعمتنا المعظم شوکتآب السلطان ابن السلطان السلطان
 { عبدالحمید } خان ثانی الفازی حفظه الله و ادام علاه
 و نصر جنده و أبد ملکه الی آخر الزمان بجرمة ولد سید
 عدنان صلی الله علیه و سلم . { خواستم } که بطریق تبرک
 { حکم مشہورہ جد ماجد خود حضرت قطب جلیل
 السید احمد الرفاعی الکبیر رضی الله عنه } کہ درنتایج
 دین و درسلوک اهل یقین ذخیرہ مکمل درزبان عذب
 الیسان عربی تألیف و تصنیف فرموده است من هم آنرا

موافق اصل بزبان فصاحت بیان فارسی ترجمه نمایم .

﴿ بیت ﴾

پوش کر بخطارسی و طعنه مزین
که هیچ نفس بشر از خطا خالی نبود

و این موفقیت محضاً از ملاحظه لطیفه و یاوری روحانیت
جليلة شریفه آن بزرگوار بدین بنده روی داده است .
امدنا الله والمسلمین بامداداته وجعلنا من المحفوفین برعايته
وبرکاته آمین .

بسم الله الرحمن الرحيم

این ترجمه مختصره حضرت مؤلف رضی الله عنه است

آن سید امام و ولی هام قطب غوث جامع خاشع متواضع صاحب کرامات ظاهره و مناقب باهره است که خدای تعالی آنرا ممتاز و سرفراز کرده است بدست بوسی رسول معظم صلی الله علیه و سلم یعنی شیخ کبیر و عارف شهیر مولانا (السید السیخ احمد الرفاعی) ابن السید ابی الحسن علی ابن السید یحیی ابن السید ثابت ابن السید حازم ابن السید احمد ابن السید حسن (معروف و مشهور برفاعه) که جد بزرگوار آن می شود بجد خود نسبت دارد چنانچه صاحب تریاق و فاروثی و شریف مرتضی شارح قاموس و سائر آثقات بدین وجه ذکر کرده اند (ابن السید المهدی ابن السید ابی القاسم محمد ابن السید الحسن ابن السید الحسین ابن السید موسی الثانی ابن الامام ابراهیم المرتضی ابن الامام موسی الکاظم ابن الامام جعفر الصادق ابن الامام محمد الباقر ابن الامام زین العابدین علی ابن الامام سیدنا الحسین السبط شهید دشت کربلا ابن سیدنا و مولانا امیر المؤمنین وصی رسول امین ابی الحسین علی کرم الله وجهه (رزقه) از زوجه پاکیزه اس سیده نساء علیان

حضرت فاطمه زهره (دختر) سید مخلوقین و رسول رب العالمین
 سیدنا محمد صلی الله علیه وسلم . و مولود شیخ رضی الله عنه
 در واسط . و وفاتش در (ام عیبه) واقع شده است که آن ده
 است نزد يك واسط در قاموس گفته است که (ام عیبه) بروزن
 سفینه است نزد يك واسط و در آن قبر سید احمد الرفاعی اه .
 و شریف مرتضی در شرح قاموس نیز گفته است که (ام عیبه)
 بروزن سفینه است نزدیک واسط عراق و در آن قبر یکی از اقطاب
 اربعه است که صاحب کرامات ظاهره سید بزرگوار ابی العباس
 احمد بن علی بن محیی بن حازم بن علی بن رفاعه است بنابرین
 نسبت بجدش برفاعی دارد و او فرزند دختر سید منصور بطائی که
 در زمانش بباز انهب لقب داشته بود رضی الله عنهم و نفعا بهم .
 شیخ رضی الله عنه در سال پنجم و دوست پیدا شد و در سال
 پانصد و هفتاد و هشت وفات نمود و در قبه جد مادرش قطب
 جلیل انصاری شیخ ابی بکر الواسطی النجاری مشهور بصوفی
 پدر شیخ منصور بطائی مشارالیه دفن شده است . گروهی
 از مفتی ثقلین مولانا تقی الدین واسطی قدس سره پرسیدند که
 از شغل احمد الرفاعی در مدت عمرش چه بود گفت کارس در مدت
 حیاتش مدت عمرش بود چون این لفظ برایشان مبهم ماند
 گفت شغلش (الله) بود و این نام همایون عددش در حساب جمل
 شصت و شیش سال است . و گفته اند که تاریخ ولادتش (جاء
 يد سر الرب) و تاریخ عمرش (الله) مد طبعیرا الف اعتبار

باید کرد و تاریخ وفاتش (لله جاء يدسر الرب) * حضرت امام
 همام شیخ ابراهیم کازرونی در کتاب تریاق در حین ترجمه حال
 حضرت مولانا رضی الله عنه این دوبیت را فرموده است که

اذا نظرت الى الدنيا وهيئتها * فانظر الى ملك في زى مسكين
 ان كان يصلح للدنيا سواء فى * فذاك يصاح للدنيا وللدین

حضرت امام محدثین عزالدین احمد الفاروئی قدس سره در نفحه
 مسکيه در بحث نسب مبارکش چنان می فرماید *

﴿ بیت ﴾

متى ما قيل ان نجم الصبح حيا * تعين ان مركزه السماء

نسبت حضرت سید احمد الرفاعی بحضرت محمدیه و وصت مسلسله
 حسینیه که در جمیع امصار و بواحي و اقطار مانند آفتاب فی وسط
 النهار اشتهار دارد برای اقامه دلیل آن احتیاج ندارد *

﴿ بیت ﴾

فليس يصح في الاذهان شيء * اذا احتاج النهار الى دليل

بلکہ درانجا ذکرش بجهت تلذذ اشتہام نفحات عطر آمیزش بیان می نمایم چونکہ نبی معظم سید عرب و عجم بصحت نسبت و وصلتش شہادت فرمودہ اند زیرا کہ درسالیکہ شیخ رضی اللہ عنہ بحج رفته بیش حجرۂ عطرناک نبویہ استادہ بحضرۂ رسالتپناہ بدین وجہ خطاب نمودہ بود (السلام علیک یا جدی) پس فخر کائنات و سید موجودات علیہ افضل صاوات بدین وجہ جواب دادند کہ (وعلیک السلام یا ولدی) درہنکام استماع این کلام بحضرت شیخ وجد حاصل شدہ و این دوبیترا انشا کرد و گفت .

فی حالۃ البعد روحی کنت ارساها * تقبل الارض عنی وھی ناأبتی
وہذہ دولۃ الاشباح قد حضرت * فامدد یدیک کی تحطی بہا شفتی

آن وقت پیغمبر ذیشان صلی اللہ علیہ وسلم دست شریف خود را از مرقد مبارک دراز کرد . و حضرت پیر روشن ضمیر او را تقییل نمود . و در آن زمان از شاہدان نزدیک نود ہزار ارافر موجود بود و ہمگی شاہدان دست شریف پیغمبر علیہ السلام را دیدہ و کلام مبارکسرا شنیدہ اند . می گوید کہ پدر من فغنا اللہ بہ از پدر خود عز الدین عمر الفاروقی قدس سرہ روایت می کند کہ آن نیز ہمراہ حجاج آن سال یافت شدہ بود و آنرا بحشم خود دیدہ است و ہمراہ زوار شاہدان بزرگوار شیخ حیات ابن قیس الحرانی

وحضرة السيد الشيخ عبدالقادر الحلی والشيخ عدی الشامی هم
 حاضر بودند رضی الله تعالی عنهم اجمعین • ومی کویده بحمدالله
 من هم پنج نفر حجّاح آن سال را بحکم خود دیده ام نفعنا الله بهم
 اجمعین اه • این کرامت علیه ومعجزه نبویه را بسیاری کسان
 بزرگوار در تصنیفات خود مانند جلال السیوطی والنهاب الحفاجی
 در شرح شفا والمناوی در طبقات خود وامام عبدالرحمن صفوی
 در کتاب خود مسما الزهة وابن الحاج درام براهین والصفای
 در اسرار ربانیه ذکر کرده اند • و ذکر سالی زمانه این را جاریست
 وفی الجملة در ولایت ابرار اقرار باید کرد ونه انکار •

﴿ بیت ﴾

و کرام الحسود لها ججودا • و اکس لاسیل الی الججود

ایندالله ببرکاته الساریة والمسامین ونفعنا به وبجميع اخوانه
 واولیاء الله الصالحین امین •

حكم حضرت القطب الجليل سيدنا السيد الشيخ ابى
العباس احمد الرفاعى الحسينى الكبير رضى الله عنه

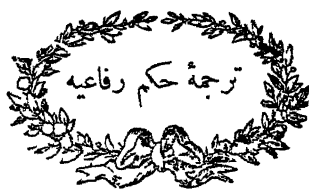
﴿ مترجم ﴾

مير كيلانى زاده السيد محمد سيف الدين

﴿ مقدمة حکم رفاعیہ ﴾

﴿ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ﴾

الحمد لله والصلاة والسلام على سيدنا ومولانا ونينا محمد رسول الله
وعلى آله وصحبه ومن والاه (اما بعد) اين فقير محتاج بر حمة
ربه القدير على ابو الفضل الواسطي الشافعي احسن الله اليه
بالغفو والمغفرة امين . مى كويد كه در خزينه علامه و حبر
جليل فهامه سيد الشيخ عبدالسميع الهاشمي اين (رفاع) بخط
سيد جليل وولى بزرگوار شهير شيخ مشائخ كوه راسخ دريائى
معارف وكنجينه عوارف صاحب دست بىضاء و منقبة عظمى
ابى العباس القطب الشريف (السيد احمد محى الدين ابوالعلمين)
فرزند سيد محتشم ابى الحس على الحسينى الرفاعى قدس الله سره
ورضى عنه ديده ام در حاشيه آن حضرت شيخما شيخ عبد
السميع الهاشمى نوشته است كه (اين حكم حضرت غوث شريف
سيدنا سيد احمد الرفاعى الحسينى) رضى الله عنه است آنرا بمن
داد و بحفظ آن مرا امر كرد و اين از افس ذخائر است براى
كسى كه خداى تعالى اورا توفيق فرمايد .

— ﴿ بسم الله الرحمن الرحيم ﴾ —

الحمد لله رب العالمين وصلى الله وسلم على سيدنا محمد وآله وصحبه اجمعين
والسلام علينا وعلى عباد الله الصالحين من العبد الفقير الالاشى (احمد)
الى الشيخ المحترم الهاشمى كان الله لنا وله وللمسلمين امين .
(اى برادر) من ترا بتقواى خدا واتباع سنت رسول الله صلى الله
عليه وسلم وصيت مى كنم . ومى خواهم كه بدين نصيحت كه چه
درحق تو وجه درحق امثال تو فائده كلى دارد . رغبته تمام
نماي . وزنهار بنا اهلان مسپارى . چونكه بد آن ظلم مى كنى .
اى (عبد السميع) اكر فقير براى نفس خود يارى نمايد خيلى
مانده مى شود . اما اكر كار خود را بجناب خدا بسپارد
بى خويستان ودوستان دستكيرش مى شود . عقل كنچينه
فوائد وكيمايى سعادت است . عام درجهان سرفست ودرعقابا
عزت . كسى كه بامستعار قيام مى نمايد بجز حجاب فائده ندارد .
كريستن مادرمانند كريستن مستاجر نيست . چندانكه كس طقطقه
نعال باطراف رجال مى نمايد آن قدر سرودين مى پراند .

دولفظ در دین مفرق است یکی گفتن دروحد و دیگری شطح
 است یعنی تحدث نعمت از حد بیرون . طومار حال مردم
 ازدوستان و رفیقانش نمایان است . سختی کشیدن مردمان
 و حساب و کتاب ایشان همه ازسبب ریاست و شهوت است .
 و درین درو حیز غایات است . هر حقیقتی که مغایر شریعت باشد
 زندقه است . انتهای معرفت خدای تعالی عبارت از باور
 نمودن و بودش بی چون و چرا و مسکن و جا . شدت مرض
 موت پلهای نخستین معرفت خداست نزد محجوبین .
 و لهذا بما گفته شد (موتوا قبل ان تموتوا) آمدن موت پرده
 را برمی دارد چنانکه وارد شده است (الناس نیام
 فاذا ماتوا ابتهوا) . همه توحید تو قبل از تنزیه خدا سبحانه
 و تعالی سرک است . توحید و جدانیت در قلب از
 تعطیل و بیه مانع می شود . آمد و رفت همه خیال است .
 ای مسکین از اسب تکبر پیاده شو . بسی لغزشها هستند که
 بحفزه می - ازند . بعض علم است که میوه اش جهل است .
 و بعض - است که ثمره اش علمست . تو که علم ترا اجامه ذل
 پوشانیده پس چگونه عزت علم بتو درست می آید . مپندار که
 رنگ خنیر یترا بپوشاند چونکه آن خاتنها رنگ مویها تغیر
 کرده است و نه بیرا . نشستن آدم ازرفتن قاف تا قاف افضل
 است . و از سخن راندنش در ذات و صفات باری تعالی
 سکوتس اکمل . هر که بر مخلوق دست درازی می کند نزد

زردان کوتاه دست می شود . هر که بر بندگان خدای تعالی
 تکبر نماید از نظر معبود می افتد . هر حال تحولی دارد .
 و هر پنهانی ظاهری دارد کسی که زره شکیب بپوشید از تیر
 شتابی سلامت ماند . اگر مرد صاحب تمکین بر بلند ترین
 کوههای روی زمین نیزه نصب نماید و هشت شبان روز تند باد
 بر آن بوزد باز هم يك مویش تغییر نمی یابد . دروغگو آنست که
 بر مبدعات بر پا می گردد . و خردمند آنکه مقصودش بیرون
 مبدعات است . مرد کامل بغیر از خدا هر چیزی را ترك می کند .
 همه مخلوقات نه کردند و نه سود می رسانند . بلکه بندگان خدا
 حجابی شده اند هر که آن حجاب را بردارد بخالق خود
 می رسد . بغیر خدا اطمئنان نمودن خوف است و خوف خدا
 اطمئنان است از دیگران . زیر هر حالتی يك حال یزدانی یافت
 می شود اگر آنرا می شناختی می دانستی که سعی و اسکان تو همه
 بد آن تعلق دارد . و تو مسخر هستی (اعملوا فكل ميسر
 لما خلق له) . صوفی آنست که آینه نفسش صاف شده فضیلت
 خود را بر دیگران نیند . همه اغیار حجابهای قاطعه هستند .
 هر که از آنها رهای یافت بمراد واصل گردید . وقت مانند
 شمشیر است . هر که بد آن مقابله نماید آرامی برد . نشان
 خردمند در سستی صبر نمودن و در فراخی تواضع کردن و در
 هر چیز خوبی گرفتن و طالب حق شدن است . و علامت
 عارف حال را کتم کردن و سخن راست گفتن و از میدها رهای

یافتن است . دنیا و آخره درد و سخن است . یکی عقل است و دیگری دین . علم آنست که ترا از رتبهٔ جهل برآرد و از منزلهٔ غرور دور کند و در راه اولی العزم بیندازد . شیخ آنست که نصیحت خود را بتومی فهماند و در هنگام رهنمای دلیلت بگردد و در وقت گرفتاری برمی دارد . شیخ آنست که ترادر راه کتاب و سنت بیندازد و از محدث و بدعه دور نماید . شیخ آنست که ظاهرش و باطنش شرع باشد . طریقت عین شریعت است . دروغگو این خرقه را می آلاید و می گوید باطن غیر ظاهر است . مرد عارف می گوید که باطن آنچه باطن ظاهر است و جوهرش خالص . قرآن عظیم الشان دریای جمیع حکم است ولی گوش شنوا کجا است . آواز نجات در هنگام دق باب رضای خدا می شنوی . از خدا راضی باش و اگر راضی باشی با من و امان می خوابی . آنکه پیر و مادر و عم و خال و مال و خویشان و رجال افتخار نماید از معرفت بویی نمی گیرد . هر که نفس خود را می بیند نزد خدای تعالی هیچ نیست . اگر عابدی عبادت ثقاین نماید و در روی ذره از کبر باشد آن عابد از دشمنان خدا و اعدای رسول الله علیه السلام است . سه چیز یعنی عجب و حقیق و بخل است که اگر در کسی یافت بشود و تا از آن نکرده و ولی نمی شود . هر که نفس خود را از دیگران بهتر بیند نزد خدا و مخلوق خدا دروغگو است . ظالمترین آنست که خود را از دیگران بزرگتر می بیند . ظالم آنست که مردم را تب کاذبهٔ دنیا

حریص باشد . و از آن مراتب یکی آنست که چه بنشستن
 و چه بگفتن چیزی که حق نداشته باشد بر برادر خود خود را
 ارتفاع می دهد . و همچنین مرتبهای دیگر نیز قیاس میشوند .
 هر که مردمان را بقوه قاهره بگیرد در دل ایشان دشمنی خود
 می گذارد بهر طوریکه بوده باشد . و آنکه مردمان را بمسکنت
 و تواضع اتخاذ نماید در دل ایشان اعتراف عزت یا اهانت می گذارد .
 بهترین رفیق در ملک خدا ترس خداست . و بهترین جاه
 اخلاص است . اگر کسی اندکی از کبر و انانیت داشته باشد هرگز
 بمرتبه اهل کمال نمی رسد . شاطح اگر نیفتد بر حالت شطح
 پایدار می ماند . مرد کامل از خدمت خود واپس نمی ماند .
 دعوی بقیه رعونت در نفس است . اگر چه دل بد آن تحمل
 ندارد باین همه احق از دعوی باز نمی استند . تحدث نعمت
 بیان قرابت است و رستن از تجاوز مرتبه بندگی . مرد
 عارف نه بدنی و نه آخره نظرمی نماید . بهترین کمال ترك اغیار
 و استبشار است از حوادث اکوان و خواری در جامه فنا میان
 دست قدرت حی لایموت است . رواق شیخ را حرم و کورن را
 صنم و حالش را آلات گرفتن درهم مساز . مردم آنست که شیخ
 بد آن افتخار نماید ندوی بشیخ . کوش کسی که از آواز اغیار
 کر کردید ندای (لن الملك اليوم) می شنود . و از اسب دروغ
 و کبر و انانیت و قوت وحدت و غضب می فرآید و در مقام عبودیت

می‌استاد . زنهار از آن کلام که بعضی از اهل تصوف در باب وحده
می‌گویند . و زنهار از شطح چونکه حجاب ذنوب از حجاب
کفر اولی تراست . (ان الله لا یغفر ان یشرك به و یغفر ما دون
ذلك لمن یشاء) . اگر مردی را ببینی در هوا می‌پرد باز
اعتبارش مکن تا که اقوال و افعالش را بترازی شرع بسنجی .
زنهار از انکار هر قول و فعل طائفة صوفیه . و احوال ایشانرا
بدیشان تسلیم کن . اگر شرع شریف حال ایشانرا رد کند
در آن صورت با شرع باش . پیش از ترك خلائق تکام بحقایق
از شهوات نفوس است . هر که بهوای نفس خود از حق بباطل
میل نماید در گمراهیست . نخستین ابواب معرفت موانست
نمودن باخدای تعالی است . و ذاهدی قدم نخستین قاصد راه
خدای عز و جل . و هر که بعشق می‌میرد شهید است .
و هر که باخلاص زندگانی می‌کند سید است . و این هر دو بتوفیق
خدای تعالی است . و آنکه بی‌مرشد راه می‌رود بقهر باز
می‌گردد . بدین طریقت بآرث نیاید از یدر وارث نمی‌شود
بلکه این طریقه عمل وجد و ایستادن برحد و ریختن اشک برحد
و ادب باخدای تعالی است . برخی اذنا دانان می‌پندارند که
بدین طریقت باقیل و قال و درهم و مال و ظاهر اعمال نائل
می‌شوند . بخدا چنین نیست . بلکه نائل شدن بدآن بصدق
و انکسار و ذل و افتقار و اتباع سنت نبی مختار و ترك اغیار است .
آنرا که خدا عزیز کرد در هر جا عزیز است . و آنرا که

دیگری عزیز کرد در هر جا عزیز نیست . قرآن آیت جامعه است
 آیات ربانیه درو مندرج است . کسی را که جناب خدا
 بفهم بواطن کتاب و التزام ظاهر شرع احسان نمود هر آینه آن
 کس ده تخمیت را فراهم آورد . و هر که بر آئی خود معناداد
 کم راه می شود . و از ظاهر و باطن دور می افتد . ذکر
 خدا سپر همه افات سماویه و حادثه ارضیه است . چون مرد
 ذاکر جلیس خداست پس متادب باید کردید بامذکور . تا از
 مجالستی که برکت قبول است دور نیفتد و از غفلت پاک گردد .
 هر زبانی که مترجم حضرت قلب شده بگوید بضاعتش را آشکار
 می گرداند . و کنجینه اش را می کشاید . کسی که حضرت
 قلبش پاک شد زبانش خوب و بیانش هم شیرین است . اگر
 بزبان خود بفتح سیال اعتبار نماید و حضرت قلب را بپاک گرداند
 سرفان و برهانش زیاده می شود . و آنکه اکتفا کرد بمحض
 زبان از تناول نمرات افعال تنها باقوال کوتاه دست می ماند .
 روح جسم معرفت ابتباه دائمی و سرسلیم و قلب رحیم و قدم ثابت است .
 و از شرط حکمت آنست که معروف را باهش بسیاری . و شرط
 راستی آنست که از غیر اهل هم منع نمای . و ثمره تواب
 این دو فعل را از خدا می یابی . بمعروف کفران نعمت
 مکن زیرا که نزد خدا کران است . دساس افلاح نمی شود .
 و ظالم عزیز نمی گردد . و کار عاصی تمام نمی شود . و بنده که
 بویکل و نصیری خدا راضی می شود خوار نمی گردد . مرد

مشک افلاح نشود . و حیلہ کار بکام نمی رسد . و بخیل سودمند
 نشود . و حسود مدد نمی یابد و سگ دنیا بر کوشش جیفه
 مستولی نمی گردد . و محول حول خداست . غارۃ خدا می در
 دوقهر و تدمیر می کند . و برای شکستن دل بندۀ مؤمن که
 بجز خدا یاری ندارد حال مملکت کسری را برهم می
 زند . کسانی که نفس خود را می بینند دل ایشان نا بینا
 می گردد . اما مرد دیندار باستغفار حجاب را بر می دارد . و بر
 مرد بی دین حجاب بر حجاب می افتد . و معصوم آنکه
 خدای تعالی آنرا نگاه داشت . ابلهی درمان ندارد .
 و حق دفع نمی شود . و با مغرور صحبت نمی شود . و مرد
 غدار عهد و پیمان نمی بیند . و غافل نور ندارد . کسی که
 عهد و پیمان بجا نمی آرد ایمان هم ندارد . جناب خدا چنان
 مقدر فرمود که مردمان نیک کردار در دنیا از دست اسرار
 و زبان فحار عذاب دشوار یابد . و مرد مردار هم در حق
 نیکی کتنده بدی و در حق مرد بی ضرر حیلہ و مکر نماید .
 و مدد خدا ببندۀ مخلص منکسر محیط است (و مال الطالین من
 انصار) . علامت عدو آنست که بمال تو رغبت می نماید وقتی که
 مالت نقصان شد ترا می گذارد . و در رغبت تو تیغ زبان را
 می بر آرد . و از مدح و ستایش تو اکراه می نماید . تو او را
 بخدا بسیار که خود سر بکون می شود بر سرس . آن مانند
 آتش است که هیزم را می خورد و خود هم محو می شود

(و کفی بالله نصیرا) . و علامت دوست آنست که محضا برای خدا دوستی می نماید و اگر چنین رفیق یافتی با او پیوند نمای .
 چونکه دوستان خالص کم یاب هستند . بعض از کلام صوفیان را تأویل کن و گویا تو خود را بشبهات منع می کنی . اگر من در زمان حلاج منصور می بودم من نیز در فتوی دادن بآن کسی می شدم که در حق او فتوای قتل داده بود اگر دعوی اثبات می شد . و گرنه چنان تأویل می کردم که از وی منع شود و توبه کردنش در رجوع نمودنش بخدمت عز و جل قناعت می کردم . زیرا در رحمت گشاده است . خدای تعالی درجات رفیعہ را ببنده از بندگان خود بخشیده است و اهل بخشایش بد آن درجه ها بالا می شود . هر که سر خدا در طی این بخشایش ادراک نمود بهسه مخلوق تواضع می نماید . چونکه خواتیم مجهول و ساحه کرم فراخ است و در حق حضرت بخشنده قید نیست هر چه بجواید می نماید و هر که را بجواید بر حمة خود مختص می نماید (یختص بر حمة من یشاء) .
 بعض اعاجم صوفیہ خراسان گفتند که روحانیت این شهریار صوفی کیر قدس سره بر همه صوفیان عرب و عجم تکلی تصرف می کند . با وجودیکه چنین نیست چونکه جناب خدا و هاب و فعال است . نیابت محمدیه نزد اهل دلان ثابت است و دور می کند بنوبت اهل وقت بر مقتضای درجه ایشان .
 و تصرف روح برای مخلوق درست نیست . بلکه کرم خدا نه

بعض بلکه همه اولیاء اشتمال دارد . کسی که اولیا را بخدای
 تعالی وسیله سازد حالش صلاح می یابد چنانکه خدای متعال
 فرموده است (نحن اولیاءکم فی الحیوة الدنیا و فی الآخرة)
 حد و نهایت اینست . زنهار از افراط اعاجم چونکه در عمل
 بعض ایشان اطراء دارد . و حیب خدا و رسول محبتی
 صلی الله علیه وسلم از آن نبی کرده است . اگر بنده زنده
 باشد و یا مرده از دیدن فعل دروی اجتناب نمای چونکه تمامی
 مخلوقات (لایملکون لآ نفسهم ضراً و لا نفعاً) یعنی نه از ایشان
 فائده می رسد و نه زیان . لکن محبت دوستان خدا رازد خدا
 وسیله ساز . زیرا که محبت خدا ببندگانش سر یست از
 اسرار الوهیت است . و چه وسیله خوب است نزد خدا سر
 الوهیت و صفت ربوبیت . مرد ولی آنست که بجان و دل
 بدامن نبی صلی الله علیه وسلم تمسک نماید . و از خدا راضی
 شود . کسی که بخدا پناه می آرد جلیل می شود . و کسی که بجز
 خدا بردیکری اعتماد می کند ذلیل می گردد . و آنکه باغیار
 استغنا کند خورد می شود . و کسی که بغیر راه یغمبر راه دیگر
 گرفت کم راه می شود . دانش نوراست و تواضع هم سرور .
 همت مرد آنست که حال خود را بخدای سپارد . علوی مرتبه
 ایمان علوی همت فرق و تفاوت دارد . و کسی که یقین
 میداند که خدای تعالی کار ساز مطلق است غنان همت خود را
 از دیگران می گرداند . کسی که در راه خدا همت نماند دارد

عزیمتش بخدا درست است . و بسایه دیگران نمی رود .
 خوان کرم آنست که بروی چه مرد خوش خو و چه بد خو
 بنشیند . جناب خدا درخامه بر بندگان خود از مادر مشفق
 تراست . اگر ایزد تعالی بنده خود نعمتی احسان نماید
 هرگز از وی باز نمی ستاند مگر بکفران نعمت . فیوضات
 مواهب الاهی بیرون از تصور او هام و عقول است . آنکه میدانده که
 پروردگار هر چه خواهد می سازد . پس کار خود را بکار ساز
 مقتدر می سپارد . و پیشانی خود را بر خاک تسایم می گذارد .
 اگر حقایق بر کسی آشکار گردد از صحائف آن سطر (کل
 شیء هالك الا وجهه) را می خواند . اگر بنظر امعان
 در دوائر اکوان نگاه نمای می بینی که عجز بدان محیط است
 و افتقار هم بدو قائم . و حول و دستگیری و توانگری و قدرت
 برای خداست که شریک و نظیر ندارد . لغزش پای دعوی
 و خود بینی و معارضه اقدار است . اگر مطابق دعوی قدرت
 و قوت می داشتی هرگز نمی مردی . چون تو دعوی کبر
 و غرور می نمای پس تو کجا و ریاست کجا از اسب ریاست
 و عزت فرای . و جامه بنده کی و ذلت را بیبوس . جو که همه
 دعوی تو دروغ است و همه ریاست و کبر تو هرزه کوی است .
 ازین چیزها خاموش باش و بسکو هر چیز از جانب خدا .
 سیر بکن در میان دو دیوار یخی در دیوار شرع و عمل .
 در طریق اتباع سالك باش زیرا که طریق اتباع خیر است

و طریق ابتداء نیز شر • و در میان خیر و شر فرقی بسیار دارد • روی خود را بر در تسایم و جین خود را بر خاک تواضع بنه • و بر عمل خود تکیه مکن و التجا نمای بر رحمت و قدرت خدای تعالی و از خود بینی و دوجویی پاک شو • بلکه بد آن وسیله باهل سعادت که ایمان آوردند و تقوی نمودند ملحق می شوی • برکت بنده صالح اولوقت است که بخدای عزوجل نزدیک شود • اولیا بدروازه یزدان حرمت دارند و اگر ایشانرا چنین قسمت نمی داد دیگران را بولایت خود اختصاص نمی کرد ایشان جانبازان خدا هستند که جناب خدا شریعت خود را بایشان مؤکد و حقیقت را نصرت داد و شرف پیغمبر علیه السلام را نگاه داشت و بدو رسانید چنانکه خدای تعالی فرموده است (یا ایها النبی حسبک الله و من اتبعک من المؤمنین) • معرفت یزدان کونا کون است و اعظم اقسام آن تعظیم او امر خداست •

در میان خدا و بندکان خدا بحجز غفلت حجابی ندارد (قال الله تعالی) اذ کرونی اذ کرکم (• بنده عارف بخدای تعالی پناه می برد و کریم از خدا منتظر می باشد و جناب خدا بی سابقه صنعت و عمل ایشان بکریم و فضل خود نائل گردانید • دل در میان دو انکشت قدرت یزدان می گردد پس تضرع و نیاز بکنید بخدای تعالی تا که دلها را بر محبت و دین خود ثابت گرداند (و کفی بالله ولیاً) • مظاهر آدمیان بر دو قسم است

یا مظهر خیر است یا مظهر شر و متصرف هم در آن یزدان است
اما از افعال خیر بندکان راضی می شود و از افعال
بد ایشان راضی نمی شود. زیرا که اختیار جزئی نیز ایشانرا
بخشیده است . توکج را بر است کردن پیش از آن که
وقت راست شدن بیاید مکوش چونکه ابرخیر در هنگام خود
می بارد و قبل از آوان طلب نمی شود . همت را بدست
هم و غم مگذار زیرا از مطالب عالی می آفتی . چونکه غم کافور
همت است و اقدام غبرش . و کار ساز موجود است و غیر او
مفقود . بایست بر افعال که بتو احسان شده است . و نفس
خود را تبدیل آنچه درسا ختنش مضطرب می شوی مکلف
مساز . و نفس خود را نه مجبور زنه مختار شمار . زیرا امر در میان
دو امر است . هر ولی که می گوید و حمله می آرد او در حجاب
قول و صولت است تا که زیر عظمت ربو بیت مقهور می شود
و بامر خدا رجوع می نماید . زیرا اگر رجوع نماید بصدق قاب
قوسین و متابعت محمدیه مظهر می گردد . آن گاه بپایه بنده کی
که بهترین و بلند ترین رتبه است و برای خلق بجهت قریت خدا
بزرگتر و قویتر از آن وسیله نیست بدو صحیح می شود .
هر که سرمه توفیق بچشم کشید هر چیز را بعلم "یقین و حق
الیقین بدید . بدرستی که مباطن و مضاظر زیر قهر باطن
ظاهر است . صفاء دل و بصیره و نفاذ نور دیده از کم خوردن
و نوشیدن حاصل می شود . چونکه کر سکی خود بی و تعاضم

و غرور را زائل می کرداند و تعذیب نفس بدان است تا بحق
 مشغول می شود. و هیچ چیز مانند کرسنکی ندید مکه نفس را
 بشکنند. چونکه سیری کرانی و تار یکی دل می آرد و نا بینای
 پیدا می شود و بسبب آن غفلت افزون می گردد. رعایت
 خواطر همسایه کان بهتر از رعایت دلهای خویشا و ندان است
 چونکه دل خویشا و ندان بقرابت مجبور است و نه همسایه بان.
 دل روشن بصحبت صلحاء و عارفین میل می نماید.
 و از صحبت خود بینان و نادانان بیزار می شود. معامله
 نمودن بندگان خدای تعالی را با احسان بنده را بدیان می
 رساند. و درود آوردن بر پیغمبر صلی الله علیه و سلم گذشتن
 بر صراط آسان می سازد و در طلب مستجاب می کرداند.
 و صدقه ختم خدا را زائل می کند. و بوالدین احسان
 کردن سکران موترا آسان می سازد. و صحبت اشرار
 و احمقان و ستم پیشه کان و حسودان تاریکیست سیاه. عارف
 آنست که بر طریق حق ساوگ بزرگ بامداومت و استقامت
 باشد و آنرا يك دفیقه ترك نکند. صوفی آنست که از اوهام
 و شکوک دور باشد و در ذات و صفات و افعال خدای تعالی بگوید
 چونکه (لیس کئله نی) یعنی مانند او هیچ چیزی نیست
 و آنرا عام یقینی بداند تا از باب عام ظنی بر آید و کردان
 از بند تقلید خلاص می شود. صوفی آنست که جز طریق
 رسول مکره صلی الله علیه و سلم سالک نباشد و بغیر از آن بر چیز

دیگر حرکات و سکنات را بنا ننماید . صوفی آنست که
 اوقات را در تدبیر امور نفس خود صرف نمی کند زیرا میداند که
 مدبر حقیقی خدای تعالی است و بغیر از خدا در امور و احوال
 بر چیزی دیگر تکیه نسازد . صوفی آنست که مهما ممکن از
 مخالطه خلق اجتناب نماید زیرا که صوفی چندانکه با مخلوقات
 آمیزش بیفزاید آن قدر عیبهایش نمایان می شود و امر بروی
 مبهم ماند اگر اختلاط بعض کسان اختیار نماید در آن صورت
 با صالحان صحبت کند چنانکه (المرء علی دین خلیله) آمده است .
 نفس فقیر مانند کبریت احمر است صرف نکند الاحقر را برای
 حق . آنکه اقوال و افعال و احوال خود را در هر زمان بکتاب
 و سنت نسجد و خاطرش متهم نکرده و اوزدما در دیوان رجال
 ثابت نمی گردد . کسی که حاصلات را می داند صرف آن بر آن
 آسان می گردد . آنکه بنفس خود مستقیم باشد دیگری هم
 بدو مستقیم می شود . سایه شاخ کج چگونه راست می شود ؛ اگر
 فقیر نفس خود را خوار و ذلیل سازد و با آتش شوق و صدق
 بسوزد پس خدا در میدان استقامت ثابت گشته معدن خیرات
 و مقصد مخلوقات می شود . و او مانند باران می شود که هر جا که
 بیفتد فائده می سازد . و در آن زمان رحمت و سکینت بر خلق
 خدا می شود . گاه می شود که بدو عکس تبعیت می نمایند
 و از صادق دوری می گیرند و با طراف مردمان مغروران از دحام
 می نمایند و از متروکان دور می شوند . و از چنان حال تعجب ممکن

چونکه آن حال حالت نفس است . و نفس هم قبه مزینه و قبر
 زرنگار و رواق وسیع را دوست دارد و شیخ بزرگ دستار سترگ
 بر سر داشته و آستین را دراز کرده محنتم می شود . برای
 کشف این حجاب همت دروینرا بلند ساز نه همت نفس را .
 و بنفس خود چنان خطاب کن که اگر رسول معظم و نبی
 محنتم صلی الله علیه و سلم را بر بوریه نشسته و تأثیر حصیر در
 وجود مبارک ایشان حاصل شده می دیدی و اهل بیتش را
 رضوان الله و سلامه علیهم بی طعام و بی خدم و حشم مشاهده
 می کردی . و کسرای عجم را بر اورنگ مرصع با کوهر کران بها
 جالس است و اهل و عیالش را در نعم عظیمه مستغرق
 و اطراف ایشان با خدم و حشم محاط می دیدی آن زمان کجای
 ماندی و با کدام صف پیوسته می شدی اگر خدای تعالی
 نفسترا توفیق می دارد هر آینه متابعت رسول الله و اهل بیت
 آن حضرت صلی الله علیه و سلم را دوست می داشت . همت
 قلب را بحال اهل محمدی برسان تا از حزب الله شمار می شوی .
 چنانکه (الا ان حزب الله هم المفاجون) . و زنهار بدهد
 خود نگاه میفکن چونکه کرسنکی بی معرفت و ادب محمدی
 صفی ست اوصفات سکان . قدر خود را باداب محمدی در مراتب
 اهل وصلت بلند ساز و نمایش عمل و حرف ماومنی را از خود
 پنداز چونکه آن فضله شیطان است . و بنده خاص شو . تا
 بقرب برسی (و کنی بالله ولیاً) . ابنای این زمان بسحر بازی

وکیما وکفتن وحده و شطح و دعوائی کاذبه کردن را بلند می سازند . زنهار از مصاحبت چنین کسان چونکه ایشان تابعان و نزدیکان خود را بسوی نار و غضب جبار می کشند . و در دین خدا چیزی می در آرند که در دین نیست و ایشان از طائفة ماهستند یعنی طائفة خرقه پوشانند اگر ایشانرا می دیدی چنان می پنداشتی که ایشان مستجاب دعا و مقربان خدا هستند . اگر یکی را از ایشان بینی زود ازو بگریز و التجا بخدا بیار و بگو (یالیت بینی و بینک بعد المشرقین) . اگر جاهلی ازین طائفة دست ترا گرفته بگوید که بذکر الله و کتاب و سنت ملازمت نمای از جمیع مدعیان دروغگو که خود را خرقه پوش می سازند بهتر است . بگریز از ایشان چونانچه مردمان می گریزند از شیر ژیان و یا از مرد صاحب جزام .

(حذیفة) رضی الله عنه میفرماید که گروهی از ناس فخر کائنات رسول معظم صلی الله علیه و سلم را پر سیدند از خیر امامن از شرمی پرسیدم آن ترس که بر سرم نیاید . پس گفتم یا رسول الله ما در جاهلیت و شر بودیم و ایزد تعالی و تقدس این دین مبین اسلامرا بنحیر اظهار فرمود آیا بعد ازین خیر باز شرمی شود ؟ فرمود آری . گفتم آیا بعد از آن تر خیر می شود ! فرمود (نعم و فیه دخن) یعنی آری و در آن بدی و خبائث آن شر ظاهر است . گفتم خباثتش چیست ؟ فرمود که (قوم یهدون بغیر هدی تعرف منهم و تنکر) یعنی قومی بسوی ضلالت هدایت

می کنند خود را بر راه راست می نمایند با وجود که چنان نیستند .
 کفتم آیا بعد از آن هم شریعت؟ فرمود آری (دعا علی ابواب
 جهنم من اجابهم قزفوه فیها) یعنی قومیست بسوی ابواب جهنم
 دعوت می کنند هر کسی که بدیشان پیروی نمود زود او را بجهنم
 می اندازند . کفتم یا رسول الله آنها را بجا تعریف کن؟ فرمود که
 (هم من جلدت ایتکلمون بالسنتنا) یعنی ایشان بلباس مادر آمده
 بزبان ماحرف می زنند . کفتم اگر در چنان زمان یافت بشوم
 باید که چه کنم؟ فرمود که (تلزم جماعة المسلمين وامامهم) یعنی در
 آن زمان باجماعت اسلام وامام ایشان باش . کفتم اگر ایشان
 جماعت وامام نداشته باشند چه بکنم؟ فرمود که (فاعتزل تلك
 الفرق كلها ولوان تعض علی اصل شجرة حتی یأتیک الموت وانت
 علی ذاك) یعنی از تمامی ایشان خود را دور بکش اگر برای
 خوردن چیزی نداشته باشی و از کرسی بنی درخت را می لسی
 و می کزی و در چنین ازیت و مشقت میبری بهتر است از آن که
 در جماعت چنین کسان یافت بشوی . این وصیت پیغمبر امین
 سیدما وسید عالمین صلی الله علیه وسلم است آنرا نگاه دار
 و بد آن کار کن .

وزنه از تعزز در طریق یعنی اگر کسی از تو راه راست برسد
 هر کس آن را رد مکن چونکه چنین رفتار حرکت بی ادبیت
 با بروردگار و بندکان کردگار . چونکه این طریق بر ذلت و خواری
 بنا شده است . چنانکه پیشینیان خود را ذلیل و حقیر نمودند و ایزد

تعالی ایشانرا عزیز نمود و خودرا فقیر ساختند و خدای تعالی ایشانرا بفضل خود توانگر ترین مردمان ساخت و از صحبت فرقه که همیشه کلام بزرگانرا تاویل می نمایند و بنسبت و حکایات ایشان افتخار می نمایند احتراز نمای. چونکه بسیاری آنها بر ایشان عبارت از دروغ و افتراست. و نیست آن مکر عذاب خدا بمجلوقات. چون ایشان حقرا ندانستند و بر خیر حریص شدند پس خدای تعالی ایشانرا بمردمان بی خردان مبتلا کرده است. و در حدیثهای پیغمبر صلی الله علیه وسلم که بمقام رسالت منزّه هستند مانند مرغبه — و مرهبه — و غامضه — و ظاهره — افترا نمودند. و جناب خدا بعضی از اهل بدعت و ضلالت را بدروغ گفتن و افترا کردن بکلام بزرگان مساط کرده است و داخل کردند در کلامهای ایشان چیزیکه ایشان ازو خبر نداشتند و بعضی بدیشان تابع شدند و ببدترین اعمال لاحق شدند. زنهار از ایشان. و برای وصول بمراتب اعلا بدامن بآن پیغمبر ذیشان صلی الله علیه وسلم تمسک نمای و شرع شریف را پیش چشم بگذار و شاهراه اجماع بر تو هویدا ست و از جماعت هل سنت که فرقه ناجیه است دور مشو و بخدا اعتصام کن و بغیر از آن هر چیز را بگذار و در دل خود کلام مرا یاد کن.

﴿ شعر ﴾

فلیتک تحلو والحیاء مریره و لیتک ترضی والانام غضاب

ولیت الذی بینی وینسک عامر * وینی وین العالمین خراب
 اذا صح منک الودنا لكل هین * وکل الذی فوق التراب تراب
 عصمت بپاک دامن مشایخ را مانند اهل غلو اعتقاد منهای .
 وچیزیکه در میان تو و در میان خدا باشد در آن باب بر مشایخ
 اعتماد مکن . زیرا ایزد تعالی و تقدس غیور است و نمی خواهد که
 در میانش و میان بنده اش کسی دیگر در آید . مگر مشایخ تنها
 رهنمای طریق هستند که از ایشان حال رسول الله صلی الله علیه
 وسلم گرفته می شود . رضی الله عنهم ورضوا عنه . براضی
 شدن خدا از ایشان ما بحق عز و جل تضرع و نیاز نمایم .
 بامید که جناب خدا بندگان خاص خود را شرمنده نکر داند چونکه
 او اکرم الاکرمین است .

خود فروشی را بگذار . و بجانب تسلیم کرای . و اگر
 مردمان را در حالت خود فروشی می بینی خود را از ایشان دور
 بکن چونکه پیغمبر صلی الله علیه وسلم فرموده است (اذا رأیت
 شحا مطاعاً وهوی متبعاً و اعجب کل ذی رأی برأیه فلیک
 بخویصة نفسك) .

اخلاق خود را باخلاق پیغمبر صلی الله علیه وسلم تطبیق نموده
 چنانکه بشو (نرم خوی نیکو مشرب حلیم تر بخشنده تر راستگو
 و جوانمرد نرم دل خندان رو و متحمل و متواضع و مرعی الخاطر
 و مرعی الصحبة و متواصل الاحزان دائم الفکر کثیر الذکر

طویل السکوت صبرکننده بر مصیبتها و متوکل علی الله و منتصر بالله و محب فقرأ و ضعفاً و خشمناک از حرامها) . و آنچه بیایی بخور . و آنچه کم کردی برای آن غمکین مشو . و تکیه زده مخور . و جامه درشت بپوش که توانگران بتو اقتدا نمایند . و جامه نو پوشیده دل بی نوایانرا محزون مکن . و انکشتی عقیق در انکشت بکن . و برخوابگاه درشت بخواب یا بر حصیر و یا برخاک بخواب . و در حرکات و سکنات و افعال و اقوال و احوال پیغمبر صلی الله علیه وسلم پایدار باش . خوب را خوب و بد را بد بگو . و بی ذکر نه بنشین و نه برخیز . و انجمن تو مجلس حلم و علم و حیا و امانت و همنشینی توفیق و مسکین می باید . و بدخوی و زنا کار مشو . نه کسی را ذم بکن و نه بجز ثواب چیزی بگو . و هر جلس خود را نصیص بد . و از مردمان ذخیره مساز . و از مردمان احتراز و اجتناب نمای . و از هیچ کس روی خندان خود مپوش . و هیچ کس را چیزی مکن که از آن نفرت داشته باشد . و زبان و کوش خود را از کفت و شنید بد نگاه دار . و خدمتکار را سرزنش مکن . و سائل را رد مکن هیچ نباشد بخوش زبانی دلنرا بدست آر . و اگر در میان دو کار متردد باشی پس آسانتر اختیار نمای که کناه نداشته باشد . دعوت را قبول کن . و دوستان و برادران را بجوی . و آزارنده ات را بچش . بدی بر بدی

مقابله مکن . و شب در بارگاه خدای تعالی گریان باش و از خدای
بی همتا خوش باش و کنی بالله و لیا .
امام ما حضرت شافعی رضی الله تعالی عنه فرموده است که کسی که
نفس خود را فقیر دید باستقامت رسید . و نیز رضی الله عنه
گفت ارکان مروءت چار است .

(نیکو خوی و تواضع و جوانمردی و مخالفت نفس است)
و نیز گفت تواضع محبت می آرد . و قناعت راحت می بخشد .
و گفت مرد خوب آنست که هوشیار و زیرک و متعافل باشد .
و گفت علم آنست که سود رساند . نفس خود را در فقری
ولاوری مشاهده نمای که استقامت یابی . و ارکان مروءت را
محکم ساز که ازا هل آن شمار بشوی . تواضع و قناعت بکن تا
محبوب و مستریم باشی . و تعافل نمای تا خوب شوی . و از
علم آن علم را بگیری که بنزد خدا بتونفع رساند زیرا این دنیای
تو خیال است و همگی عبارت از زوال و جناب یزدان محول
احوال است .

یا ایها المعداد انفاسه . لابد یوما ان یتیم العدد

لابد من یوم بلا لیلۃ . و لیلۃ تأتی بلا یوم غد

خدای تعالی اولیاء خود را بزیر کنبند خود پیراهن ستر پوشیده
است و ایشانرا از ما سوای خود ستر کرده است . و این هم
عبارت از حسن ظن خود در حق مخلوقات است . و زنهار
از بد کمائی در حق هیچ کس مکن در هنگام اقامت حجت

شرعیه بروی . شریعت خدا را نگاه دار . و نفسانیت و غرض
 بگذارد . بلکه هر کار باخلاص نمای زیرا نفسانیت مرض دل است .
 و آنچه نیز اگر شریعت بد گفته است تو نیز بد بگو و آنرا که
 خوب گفته است تو نیز خوب بگو . و در کردار و گفتار
 بجز رضای پروردگار خود منهای . و اگر بحجت شرعیه
 اثبات نشود در حق مخلوقات بدکان مشو بلکه در حق هر کس
 حسن ظن نمای . چونکه جناب پروردگار اسرار بندکان
 خود را دانسته اظهار نمی فرماید . چنانکه (ولکل وجهه هو
 مولیها) بنابراین می باید که توحججه بیضاء شریعت سردار انبیا
 علیه صلوات الله و سلامه توجه نمای (و کفی بربک هادیاً و نصیراً) .
 عقل هر چیزی را بواسطه فهم قبول می کند . و دل بجز آنچه
 فوق فهم باشد انکار می نماید . پس همت خود را بجانب قلب
 و حکمت خود را بسوی عقل بگردان که بختیار شوی . در دست
 رکیست اتصال بدل دارد اگر چیزی از دنیا بد آن بکیرد آفتش
 بقلب می رسد . و این آفت آفتیست بزرگ و هولناک که
 مردمان بوی آگاه نیستند . فخر عالم حضرت رسول مکرم
 صلی الله علیه و سلم فرموده است که (حب الدنیا رأس کل خطیئة)
 پس از دنیا پرهیز کن و از لذت آن دور باش . و زنهار در شب
 مانند حیوان مخواب . چونکه در شب تجلیات و نفحات خدای
 تعالی دارد اهل قیام آنرا اغتمام می نمایند و اهل منام از غمرات

آن محروم می مانند . و آن مغرور آسایش را که بخواب
لذت می بردارد و دلش از خدا فارغ می باشد بگو .

یا نؤوم الليل فی لذته * ان هذا النوم رهن بسهر
لیس ینساک وان نسیته * طالع الدهر وتصریف العیر
ان ذا الدهر سریع مکره * ان علا حط وان اوفی غدر
اوثق الناس به فی امنه * خائف یقرع ابواب الحذر

(مشاهده) عبارت از قرب مقرون بعلم یقین و حق یقین است
و آن را که خدای تعالی ازدوری و غفلت نگاه داشت با علم الیقین
بخدا تقرب ورزید . و معنی حق الیقین آنست که (اعبدا لله
کأنک تراه فان لم تکن تراه فأنه یراک) پس حضرت شهود عبارت
از همین است و بغیر ازین چیزی دیگر نیست . و کرنه مشاهده
خدای تعالی درین دنیا برای مخلوق خدا بحسب لغت درست
نمی آید . و بطریق لغت و معنی در باب مشاهده قصه حضرت
موسی علیه الصلاة والسلام بتو کفایت می کند . و حضرت
مشاهده تنها بصاحب قاب قوسین مخصوص شده بادل و حیم
و اختلاف آن هم معلوم است . و اختصاص آن حضرت
نزد اهل دلان مجزوم و هوید است . پس بجهت تقرب خدا
موافق رضای خدا نفس خود را مؤدب و مهذب ساز که از زمره
آن حضرات حساب می شوی . چنانکه (لایزال عبیدی تقرب
الی بالنوافل) بنص حدیث آمده است (هدی الله هو الهدی)
(وکی بالله ولیاً) .

اگر استاد این فن بیانی بوی شاگردشو • و اگر دست خود را
 برای بوسیدن بجانب تو دراز نماید تو پائشرا ببوس • تو بدنبال
 باش • چونکه ضرب نخستین بر سر می آید • اگر ظالمی بتو
 ظلم نماید و تو درباب گرفتن انتقام هیچ کدام حیلتي نتوانی یافت
 در آن صورت چار ناچار بجانب پروردگار التجا می توانی کرد •
 پس دل خود را از ما سوی الله بگردان • و امید خود را بدرگاه
 خدا بینداز • و کار خود بدو بسیار تاترا یاری نموده برای
 تو کاری می سازد که هرگز بمخاطرتو نیامده است • و سر تسلیم
 و صدق التجا نیز عبارت ازین است • همت خود را بسوی
 رضا بقدر وقضا بلند نمای • مانند حضرت امام موسی الکاظم
 سلام الله علیه و رضوانه کار خود را بجانب خدا سپرد در وقتی که
 هارون الرشید غفر الله له او را بسته از مدینه منوره ببغداد برده
 در قید انداخت تا که آن ذات بزرگوار بزهر و فوات نموده از قید خانه
 جنازه اش بر آمد و آن ذات تامردن از رضای باری انحراف
 نورزید • پس آن مرتبه مرتبه فوز عظیم است که هیچ کدام
 دیده آنرا ندیده و هیچ کوش نشنیده و در قلب خاطر هیچ کس
 خطور هم نکرده است (انما یوفی الصابرون اجرهم بغير حساب)
 و ائمه اهل بیت کرام علیهم سلام الله و رضوانه با وجود کرامت
 و رفعت منزلت ایشان عند الله برضای خالص راضی شدند •

آورده اند که عبدالملک ابن مروان اموی حضرت امام علی
 زین العابدین را سلام الله علیه و رضوانه از مدینه منوره بزنجیرهای

سخت دست و پا و کردنش را بسته بشام آورد . در آن حال
 زهری رحمه الله برای وداعش آمده بگریست و گفت ای فرزند
 رسول چکر گوشه بتول . می خواهم که بجای تو می باشم .
 حضرت امام رضی الله عنه گفت آیا چنان می پنداری که این حال
 بمن اذیت می رساند اگر می خواستم ازین حالها هیچ کدام
 بظهور نمی آمد . مکرتهای می خواهم که عذاب خدای را
 فراموش نکنم . بعد از آن دست و پای خود را از زنجیر رستگار
 ساخته نشان داد و باز باختیار خود دست و پا را در زنجیر نهاد .
 پس زهری رحمه الله دانست که حضرت امام رضی الله عنه بمنزله
 رضا در آمد و بمقام تسلیم محض رسید . و بحضرة فوز عظیم
 داخل شد . پس سینه اش آرام یافته و نفسش فراخ گردید .
 اگر برتبه رضا که از همه بلند است میتوانی رسید پس نفس
 خود را بسنج و بساز . و گرنه فرود آی بمرتبه دیگر که عبارت
 از صدق التجا بخداست از تدبیر و قوت و مکنّت و جزء و کل
 خود بکلی امید بریدن است . و خدای تعالی بیرون از ارادت
 و تدبیر تو کار ترا بنصرت و قدرت خود نیکو می سازد (و کفی
 بالله نصیرا) .

اگر بسوی خدا دویده و التجا می نمای پس در آن باب حیب
 خدا صلی الله علیه و سلم را وسیله بساز . و صلوات و تسلیات را
 مهما ممکن بیشتر ورد زبان خود بکن . و باعمل سنت آن
 حضرت صلی الله علیه و سلم بر دروازه جناب خدا استاده باش .

و بجناب یزدان تکیه نموده هر چیز را از خدا بخواه . و اگر درها
 بر تو مقفول کردند پس بکشانیده در مرتقب شو . اگر مخلوق
 راهی را مسدود نمایند پس خالق تنها بر بوبیت والوهیت خود آنرا
 بکشاید . از رحمتش ناامید مشو . و از روحش مأیوس مشو .
 خود را بوی پیوند نمای (و کفی بالله ولیاً) .

در جمیع احوال توکل نمودن تنها بر توفیق جناب ایزد متعال
 واجب است . غم و هم حسود را بگذار زیرا که هم او بدو
 کافست . و طرف احقر را بگذار زیرا که اندوه او بتو می رسد .
 و بصحبت خردمندان مائل شو . و حکمت را در هر جائی که بینی
 بگیر زیرا که خردمند حکمت را می ستاند اگر ردیوار هم نشسته
 باشد . و غنی پرسد که این از کدام کس روایت شده است . و از
 کدام کافر مسموع . این جهان برای عبرت پیدا شده است
 و عاقل از هر چیزی آن دنیا عبرت می گیرد . و از هر مأخذ
 عبرت را بقوه عقل خود بگیر . و بظن را از محفلش بگردان .
 زنهار باهل دنیا نزدیک مشو زیرا نزدیکی ایشان دل آدم را
 سخت می گرداند و تواضع نمودن بدیشان باعث خشم یزدان است
 و تعظیم ایشان کنها را می افزاید . همراه فقیران دوست و مصاحب
 بشو . و بخدمت ایشان تعظیم تمام مشعول باش . و اگر کسی از
 ایشان بنزد تو بیاید زود برپاشده تواضع او بجای آر . و اگر
 خدمت تو نزد فقیران مقبول باشد پس دعای صالح ایشان را طلب
 نمای . و سعی نکنی تا در دل ایشان برای خود مقامی معمور

بسازی چونکه دلهای فقیران جای رحمت یزدان است . و دل ترا
 پاک کن از رعونات بشریه . و هر که بر تو حق داشته باشد . یا تو بر او
 حق داشته باشی پس بدو مدارا کن تا که حق ترا بدهد و تو نیز حق او را
 بدهی . و اگر می توانی حق خود را حلال بکن و عوض آنرا
 از خدا بخواه . و همراه مردمان با ادب باش زیرا که ادیب
 بودن با مردمان چون ادیب بودن با یزدان است . از خود بینی
 و نسب و اهلیت بکلی توبه نمای . چونکه اگر کسی از عمل
 فروماند نسب او را نمی رهاوند .

صله رحم پیغمبر صلی الله علیه وسلم را ادا کن . و اهل یتش را
 تعظیم و تکریم کن . زیرا طوق منت آن حضرت در کردن
 ما است . چنانکه خدای تعالی فرموده است (قل لا اسئلكم
 علیه اجرا الا المودة فی القربی) . و محبت جمیع اصحاب آن
 حضرت صلی الله علیه وسلم در دل نگاه دار . زیرا که ایشان
 مصابیح هدی و نجوم اقتدا هستند . چنانکه در حدیث وارد
 شده است که (اصحابی کالنجوم بایهم اقتدیتم اهتدیتم) . از خدا
 بترس . چونکه (رأس الحکمة مخافة الله) . باید که از خدای
 تعالی بر حذر باش . زیرا که او مجمع هر خیر است . این است
 نصیحت من بتو .

(ای برادر) بدانکه تعلیم مرادم هوش ساخته است مکر من زمان
 و اهل زمان را بیا زمودم . و بانفس مجاهده کردم . و شرع شریف را
 خدمت نمودم . و بصحبت اهل صفا فائده مند شدم . پند

مرا بیزیر چونکه این با خلاص از محبت نشئت نموده است .
 (رب حامل فقه الى من هو افقه منه) یعنی بسیاری شنونده کان
 از کوینده کان داناتر یافت می شوند .

(ای عبدالسمیع) در نصیحت مرا بعمل آر و مرا مانند مرد پرکار
 مین . • اکر کسی ترا بگوید که در ملک یزدان از من یعنی
 از بیچاره (احمد) هم کسی دیگر ناتوان تر یافت می شود سخن او را
 باور مکن . • ولکن من می گویم (یسر الله علی وعلیک الطريق
 وجعلنا وایاک والمسلمین من المصطفین الاخیار والمخلصین الابرار

احباب الله ورسوله صلی الله علیه وسلم

وکفی بالله ولیاً والحمد لله

رب العالمین)

تمام شد

فی ۵ ماه ربیع الثانی سنه ۱۳۰۲

صحیفہ	سطر	خطا	صواب
۰۶	۰۳	باہرہ است	باہرہ
۱۰	۱۰	لحود	الجحود
۱۳	۰۳	اللاسی	اللاش
۰۰	۰۳	المحتسم الهاشمی	المحتسم اخبیا عبد السمیع الهاشمی
۳۰	۰۳	قر فوہ	قد فوہ
۳۶	۲۱	مکن	مکر